

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 280.

Solgte Session.

67de Møde.

Torsdagen den 20de December Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Feddersen (fortf.): Man finder ikke Noget derom i Systemerne, og der er særegne Omstændigheder, der danne Hindringer og som jeg vil tillade mig at henlede den ærede Justitsministers Opmærksomhed paa. Der er navnlig det, at det hele Punkt angaaende Forælbelse af Domme er etableret og ordnet paa en ganske anden Maade i Slesvig, end det er i Kongeriget. Det er navnlig i Slesvig paa samme Maade som i Sverrig; man kender ikke disse Frister for Domme. Jeg veed vel, at der har været Spørgsmaal om en Høiesterets-erklæring, ifølge hvilken de slesvigiske Domme kunde ereqveres her, men det ligger i Sagens Natur og i en saadan Erklærings hele Form, at der kun kan gives Udtalelser i almindelige Udtryk, og navnlig vil det ikke findes i denne Erklæring, som jeg tilfældigvis har høvt Leilighed til at see, at Domme, affagte i Slesvig, kunne ereqveres i Danmark, uden Hensyn til Reglerne om Forælbelse af Domme. Det er altsaa et Punkt, som i praktiske Forhold vil danne Vanskeligheder; man kan ikke ordne Sagen uden Videre efter den Erklæring, som Høiesteret har afgivet i almindelige Udtryk; det maa navnlig bringes paa det Rene, hvorledes der skulde forholdes med Forælbelse af Domme; thi ellers kunde man i mange Tilfælde komme til det Resultat, at Domme, som ikke kunde ereqveres i Danmark, kunde ereqveres i Slesvig,

og omvendt Domme, som ikke kunde ereqveres i Slesvig, kunde ereqveres i Danmark. Disse Forhold maae remedieres. Der er ikke her Spørgsmaal om at udtale nogen bestemt Mening om, hvorledes det burde gjøres; men idet jeg maa slutte mig til den ærede Taler, der har ønsket, at Regjeringen vilde have sin Opmærksomhed henvendt derpaa, har jeg troet at maatte henlede den høitærede Justitsministers Opmærksomhed paa denne Specialitet.

Naar der har været Spørgsmaal om, at det kunde synes noget underligt, idetmindste er det blevet fremstillet som Noget, man maatte undre sig over, at den Foranstaltning, som her træffes, ikke kommer til ogsaa at omfatte Norge, saa maa jeg bemærke, at det foreliggende Forslag ikke har været meddeelt Norge, saa at der ikke kan være Spørgsmaal om, hvad den norske Regjering derom kunde mene; vel veed jeg, og det har ogsaa andre Steder været antydet, at man har meent, at Norge vilde have forkastet, hvad der her er Spørgsmaal om; men i den Henseende skal jeg tillade mig at minde om, at det Forslag, hvorom der i 1857 var Tale, var herfra høit forskjelligt; thi dengang gik Forslaget fra svensk Side ud paa at etablere en saadan Ordning af Forholdet med Norge, at der skulde indtræde en umiddelbar Forbindelse mellem Myndighederne i Norge og Myndighederne i Sverrig; der skulde dernæst opstilles særegne Regler med Hensyn til Afgivelsen af Forbrydere fra det ene Land til det andet, og fremdeles skulde Execution af Bøddomme kunne finde Sted, ligesom ogsaa Execution af civile Domme. Her er der derimod